

М. Ты прочее, сыне мой, имашь еднѣ силѣ, коіѣто нѣмать скотове-ти, птицы-ты, и други-ты такыва животны.

Ако имашь силѣ да правишь онова, що е добро, и онова, що е зло, пази ся да употрѣблявашь добрѣ тѣѣ силѣ. Богъ тя гледа сякога, и когато ѣж употрѣблявашь да правишь зло-то, Той позна, и ся гнѣси отъ оныя които правѣтъ зло.

И. Ще ся трудѣж, мамо, да правѣж всякога добро: тогава ще ли да мя обыча Богъ?

М. Несумнѣнно, сыне мой, защото Той обыча всичкы-ты, които правятъ добро и сѣ добри: и ти ако го обычашь, и ако го слушашь, ще тя обыча сега и колкото живѣешь, и вѣчно на небеса-та ще тя обыча.

И. Добрѣ, мамо, но ты не ми каза нищо за силѣ-тѣ Божіѣж.

М. Ты не можешь да разумѣешь нищо за силѣ-тѣ Божіѣж, ако не знаешь нѣщо за своѣж-тѣ силѣ напредѣ. За това азъ ти истѣлкувахъ само твоѣж-тѣ силѣ.

Сега обаче дойдохме почти у дома си, и днесь пакъ щемъ ся разговаря нѣколко часа за Божіѣж-тѣ силѣ, когато намирямъ време; а сега да идемъ да обѣдуваме.

И. Гладенъ съмъ малко, защото ся разождохме на далечъ: ще ямъ много хлѣбъ и млѣко.